JAN KOTOUČ

CÍSAŘ V EXILU

CENTRÁLNÍ IMPÉRIUM II.

FANTOM Print
2019

Copyright © 2019 Jan Kotouč
Cover © Tomasz Maroński

ISBN 978-80-7594-042-1

www.fantomprint.cz
www.facebook.com/fantomprint
www.instagram.com/fantom.print
#fantomprint
@fantom.print

PROLOG

Takhle jsem si důchod nepředstavoval.

Oliver Cassidy stál na svahu na velkém zažloutlém kopci a shlížel dolů do údolí. Vítr mu foukal do tváře a čechral těch posledních pár vlasů, které mu zbývaly.

Tento vítr kdysi miloval, dokonce si zvykl i na to, že zdejší atmosféra páchne jako zkažená vejce.

Jenže teď jako by ten vítr přinášel předzvěst další katastrofy, a těch si za posledních několik týdnů užili dost. Nebo vlastně měsíců.

Když před čtyřmi měsíci přišla zpráva, že nějaká neznámá flotila vstoupila do sektoru Konstantin a zlikvidovala planetu Paskin, byl Cassidy, stejně jako všichni ostatní na planetě Kiscelli, v šoku. Ona neznámá flotila jednoduše vyhladila všechno živé na povrchu. A potom následovaly jen další a další šílené zprávy.

Kompletní zničení Gardové flotily, která se novému nepříteli postavila do cesty. Srovnání Limburgu, hlavního města Impéria na planetě Hub, se zemí, smrt císaře, jeho rodiny a celé vlády. Ovládnutí Hubu a všech nadsvětelných bran v soustavě nepřítelem. Zničení brány v sektoru Konstantin – Cassidy ani nevěděl, že zničit bránu je vůbec možné. Taky netušil, proč by to někdo chtěl dělat, bran bylo v Impériu jen dvacet a nové se už přes sto padesát let nestavěly.

Většina Imperiálního loďstva byla na úplně opačné straně Impéria, kde bojovala s Ralgary při dalším vpádu. Teď se nemohli vrátit. A k tomu přicházely další a další špatné zprávy.

Ještě horší však možná byly ty, které si protiřečily.

Nějaký chlapík jménem Daniel Hankerson – Cassidy o něm v životě neslyšel – je prý císařem v exilu. Jenže k tomu přišla zpráva, že

císařem je nějaký Haskel Hankerson – o kterém Cassidy taky v životě neslyšel.

Ten Daniel se ale potom ozýval víckrát a dělal to z paluby lodi, která byla schopná nadsvětelné komunikace. To bylo konečně něco, co Cassidy chápal. Z loďstva sice odešel před sedmnácti lety, ale už tehdy se mluvilo o nadsvětelných komunikačních stanicích, které budou tak malé, že je umístí na lodě. Asi před půl rokem jedna taková loď poprvé vyplula.

Takže Impériu teď údajně vládli dva císaři, i když tím pravým bude asi Daniel, protože nepravého by na válečné lodi asi těžko poslouchali. Ne že by na tom záleželo; zdálo se totiž, že celé slavné Centrální impérium směřuje do hajzlu. Různé světy vyhlašovaly nezávislost, lokální vlády a guvernéři si hrabali na vlastním písečku a většina loďstva zůstala odříznutá.

Cassidy potřásl hlavou, když vítr před ním zesílil, až se na obzoru objevilo několik zatím malých, ale postupně se zvětšujících objektů.

Bylo jich málo. Z rádiové komunikace věděl, že jejich stíhací útok selhal, ale… napočítal teď sedm strojů, i když jich vyslali třicet. Byly to… ano, zbylo jim pět atmosférických stíhaček a dva robotické drony.

Stroje zmizely v hangárech někde pod ním. Cassidy stál ve staré geotermální elektrárně zabudované ve skále. To byl tedy celý ten slavný útok.

I přes všechen chaos v Impériu bylo na planetě Kiscelli všechno v pořádku. Tenhle svět patřil k čerstvým koloniím, financovaným konglomerátem Foster Group. Cassidy a jeho rodina přišli s jednou z prvních vln kolonistů. Prvnímu dítěti, které se tu narodilo, bylo teprve devatenáct. Planeta měla sotva tři sta tisíc obyvatel a byl to krásný svět, na kterém chtěl Cassidy strávit důchod ve společnosti své dcery, jejího manžela a jejich tří dětí. Přijal i místo u Imperiální stráže soustavy, opět oblékl uniformu a dostal hodnost komandéra. Byla to poměrně klidná práce podobná tomu, když se starý voják stane šerifem. Měl pod svým velením několik hlídkových člunů, co udržovaly pořádek v soustavě. Občas se svými lidmi chytili nějaké pašeráky nebo zachraňovali ztroskotané lodě.

Před sedmnácti dny ovšem dolehl kolaps Impéria i na ně. Přiletěla flotila Kalingy.

Cassidy věděl, že tahle pirátská frakce operuje někde tady na hranicích, ale s takhle velkou flotilou je nikdy neviděl. Možná to nebyla opravdová „flotila“, ale s jeho dvanácti hlídkovými čluny si hravě poradila. Střetnutí ve vesmíru proběhlo rychle a brutálně a Cassidy se s pěti zbývajícími loděmi musel stáhnout na povrch planety. Nepřátelská vojska je následovala, podrobila si hlavní město, přemohla místní armádu – nebo to, co se za armádu dalo považovat – a začala postupovat dál.

A tak se z komandéra Olivera Cassidyho, velitele Imperiální stráže soustavy v Kiscelli a přilehlých oblastech, stal vůdce odboje.

Bylo to sotva sedmnáct dnů, ale jemu to připadalo jako věčnost.

Vylovil z náprsní kapsy cigaretu. Léta nekouřil, ale jeho odhodlání nevracet se k tomuhle zlozvyku zemřelo spolu s jeho dcerou a dvěma vnoučaty.

Vrátil se do elektrárny, která mu sloužila jako velín. Otázka zněla, jak dlouho to vydrží. Nepříteli bude nepochybně jasné, že jejich lodě startovaly odsud. Jenže Cassidy zkrátka musel riskovat útok na jejich planetární velín a jeho lidi ho v tom podpořili.

Ve velínu čekala obvyklá směska jeho lidí, bývalí policajti, jeho podřízení ze stráže soustavy a spousta dobrovolníků. Stála zde i elegantně oblečená žena, zástupkyně Foster Group, jejichž roboti tu vehementně pomáhali, ale bylo jich málo.

U počítačové konzole také postával Clayton Deshir, vůdce skupiny „soukromých vojenských kontraktorů“. Deshir se svým týmem uvízl na Kiscelli, a teď, výměnou za příslib budoucí odměny, pomáhal s obranou. Cassidy byl vděčný za každou pomoc – tři ze zničených letounů z dnešního dne patřily Deshirovi – ale nikdy moc nevěřil lidem, kteří bojují za příští výplatu. „Soukromí vojenští kontraktoři“ bylo prostě honosné označení pro žoldáky.

Jenže oni si nemohli vybírat a Deshir byl profík. Cassidy měl dojem, že v minulosti sloužil také v nějakých ozbrojených složkách, ale vůdce žoldáků mu o svém životě nevyprávěl.

Teď si Deshir prohrábl rukou hnědé vlasy a obrátil se na Cassidyho.

„To tedy mohlo dopadnout lépe, že?“

„Ano, mohlo,“ řekl Cassidy bez obalu. „Alespoň jsme zničili víc nepřátelských strojů, takže to můžeme označit za taktický úspěch.“

„Na taktický úspěch vám sere pes, chtěli jsme je odříznout od elektřiny a nepovedlo se nám to.“

Cassidy přikývl.

Nepovedlo.

„Máte teď nějaké návrhy?“ zeptala se Ribeirová. Zástupkyně Foster Group se pořád tvářila, jako kdyby seděla na schůzi podílníků a řešila plány na příští fiskální rok. Cassidy věděl, že je to tvrdá žena, která pod tou obchodní fasádou ví, co je v sázce. Ale každý měl nějaký svůj únikový mechanismus, a toto byl ten její.

„Momentálně další návrhy nemám, naší výhodou bylo, že nepřítel také neměl dost velkou armádu, aby si prostě silou podrobil celou planetu, přiměli jsme je roztáhnout své síly a útočíme na jejich slabá místa. Nepřítel ale pořád ovládá oběžnou dráhu a může nás pozvolna zlikvidovat, kousek po kousku.“

„Co tedy navrhujete?“ zopakovala Ribeirová svůj dotaz.

„To, co vždycky. Budeme bojovat, dokud to půjde.“

1.

Občané Centrálního impéria, tady váš císař, Daniel…

Vím, že se vám tyhle pravidelné zprávy už musejí zajídat. Nějaký člověk, o kterém jste nikdy neslyšeli, se vás snaží povzbuzovat bůhví odkud. Máte své problémy, ať už na váš svět dolehla válka, ekonomická krize způsobená narušením obchodu, nebo si nějaký místní pohlavár hraje na despotu.

Vím, že nic z toho, co řeknu, vám nemůže zázračně ulevit od trápení. Svědomí mi přesto velí, abych vás alespoň zhruba informoval o současném dění. Možná nevím, jakými strastmi procházíte vy, ale vím, jaké to je, když se vám život obrátí naruby.

Před čtyřmi měsíci se můj život změnil. Nikdy jsem netoužil po tom být císařem, nikdy mi to ani nepřišlo na mysl. Nemohlo! Byl jsem spokojený v Imperiálním loďstvu, měl jsem přiměřeně rád svou práci a dělal jsem vesměs to, co mě bavilo. Byl jsem devátý v nástupnictví. Potom mi ale zahynula celá rodina. Pro vás to možná byl císař a jeho příbuzní, někteří jste ho třeba obdivovali, jiní jste nevěděli, k čemu je císař dobrý.

Pro mě to byl prastrýc. A s ním zahynul i můj dědeček, moje matka, moje mladší sestra a spousty dalších příbuzných, které už neuvidím… Mně připadlo to břemeno, stal jsem se císařem a s mým dosavadním životem je konec. Zároveň nemáme žádnou vládu, tudíž bych jako vládce měl mít autoritu, o jaké se mému prastrýci ani nesnilo.

Jenže ti, kteří vyvraždili moji rodinu, chtějí zlikvidovat i celé naše Impérium. Protektoři se vrátili a zničením všeho živého na planetě Paskin a bombardováním planety Hub dokázali, že jim rozhodně nejde o blaho lidí v Impériu. Stejně jako jim nešlo o blaho těch, které po milionech likvidovali pro stavbu nadsvětelných bran.

To, čemu nyní čelíme, není žádná provinční válka daleko od vás, tohle je ohrožení samotné naší civilizace. Naše Impérium se musí postavit krizi, jakou nezažilo od Finální války. A já si dovolím připomenout slova svého předka, posledního císaře Obchodního impéria a prvního císaře Centrálního impéria, Olafa II.: ‚Civilizace musí pokračovat'. Zní to jako fráze, ale když nemáte civilizaci, co vám zbývá?

I když vám momentálně nedokážeme fyzicky pomoci, všechny informace Centrálního impéria jsou vám k dispozici a my s vámi zůstaneme v kontaktu. Cokoliv budete potřebovat, řekněte si o to.

Pamatujte si: civilizace musí pokračovat.

Daniel Hankerson vypnul nahrávání a protřel si unavené oči.

„Bože, jak já tyhle motivační proslovy nesnáším."

„Já myslím, že tvoji posluchači z nich taky nejsou nadšení, mě by přímo sraly," řekla Hila Ebanová. Přistoupila k Danielovi a začala mu masírovat ztuhlý krk. „Jen si to představ, trčíš někde v zákopu, na tvé planetě zuří válka, protože tvůj Vylepšený premiér se spřáhl s Protektory, a tak musíš bojovat, aby z tebe neudělali kaši do nadsvětelné brány. A co ti přijde? Posily? Ekonomické sankce na tvé nepřátele? Ne! Zpráva od nějakého mladého ouška, co tvrdí, že je císař, a řekne ti, že ví, jak moc to máš blbý, ale on na tebe myslí."

„Díky, ty víš, jak člověka potěšit."

„Jenže ten nebožák v zákopu si neuvědomuje, že tyhle zprávy potřebuje. Že je *chce*. On na ně nadává, remcá na toho Daniela I., co si někde z bezpečí mele o tom, že všechno bude v pořádku, ale stejně si tu tvoji zprávu poslechne. Protože někde v hloubi duše ví, že alternativa je mnohem horší."

„Jaká alternativa?"

„Ticho. Naprosté ticho. Představa, že nikomu nestojíš ani za to, aby tě podpořil alespoň slovem. Je mu jedno, že je jen jedním z desetitisíců adresátů, ke kterým z *Herma* mluvíš. On tě stejně chce slyšet." Dokončila masáž a políbila ho do vlasů. „Takže pokračuj v tom, co děláš, Vaše Veličenstvo, děláš to totiž výborně… Nebo alespoň jak nejlépe dovedeš."

„Díky… to… asi dává smysl.“

Vstal a otočil se k Hile čelem. Moc místa v téhle malé místnůstce nebylo, nacházeli se v útrobách lodi *Hermes* v komunikačním středisku, v místnosti, kterou nechal kapitán Golna vyčlenit pro jeho pravidelné „projevy k lidu“. Většinou pobýval o samotě.

Proto se nemusel ostýchat Hilu obejmout a políbit.

„Víš, co je nejhorší?“ řekl, když se od sebe odtáhli. „Když jsem mluvil o své rodině… už to tak nebolelo jako poprvé.“

Oba si vzpomínali na chvíli, kdy se Daniel Hankerson dozvěděl, že mu Nový protektorát – jak si jejich nepřátelé říkali – zlikvidoval celou rodinu včetně jeho matky, otce a sestry Radany. Daniel tehdy ležel Hile v klíně, ona ho hladila po vlasech a nechávala ho vyplakat se.

„Už jsou to čtyři měsíce.“

„Já vím, a to je na tom to nejhorší. Vyvraždili mi celou rodinu a… já si na to *zvyknul*. A ten pocit se mi hnusí. Nechci si na to zvyknout!“

Hila mlčela. Byli spolu už dlouho, a tak věděla, že od ní nečeká odpověď.

„A přemýšlím – zase – k čemu všemu to vlastně je. O všechno mě připravili, a tak si nakonec stejně řeknu: ‚tak jo a jedem dál‘?“

„O všechno tě snad nepřipravili.“

„Já vím, že ne, ale… víš, jak to myslím.“

„Vím, promiň.“

„Někdy mám prostě dojem, že ani nejsem císař. Teda, ten dojem mám většinu času. Jsem chlap na lodi uprostřed ničeho a počítač rozhodl, že jsem teď císař. Ale co z toho?“

Přikývla. „Chápu tě. Ale jak říkal bývalý císař v té nahrávce: civilizace musí pokračovat.“

Daniel přikývl. Nahrávka od Adriana III., jeho prastrýce a zesnulého císaře, mu přišla několik hodin po jeho korunovaci skrz záložní datové centrály někde v jádru Centrálního impéria a *Hermes* zprávu dostal při běžném stahování dat. Odehrálo se to na podobném principu, podle něhož počítače určily, že Daniel je císař. Nahrávka přišla určená jen Danielovým očím a musela být spuštěna jeho osobním kódem.

Pořád vzpomínal na okamžik, kdy to viděl poprvé, a to si tu zprávu pouštěl pravidelně.

Vyvstal před ním stojící hologram jeho prastrýce, v té době již mrtvého. Usmíval se, ale v očích žádné veselí neměl.

„Danieli," řekla nahrávka císaře. „Tahle zpráva je určená tobě pro případ, že Centrální impérium postihne katastrofa, která nás všechny zaskočí. Pokud se stalo to, čeho jsem se obával, jsem teď mrtvý a většina naší rodiny také.

Upřímně doufám, že se na tu zprávu teď díváme společně a smějeme se tomu, jak jsem byl paranoidní, ale pokud ne, musím ti říct všechno, co vím.

Posledních několik měsíců jsme pozorovali nárůst nepokojů po celém Impériu, spoustu izolovaných věcí, Vylepšení žádali větší a větší pravomoci na svých planetách, docházelo k masivním protestům civilního obyvatelstva, vzrůstaly počty pirátských nájezdů na okrajové planety. Korporace, které se nám ve vzdálenějších sektorech vymykaly z rukou, si uzurpovaly více a více moci. Do toho přišel další vpád Ralgarů, dost možná ten nejhorší, jaký jsme zažili za hodně dlouhou dobu.

Nemám nic konkrétního, na co bych mohl ukázat, přesto jsme já a moji nejbližší poradci měli dojem, že je to všechno součástí něčeho většího. Mohutné konspirace organizované nějakou novou frakcí, o které nikdo netušil. Ze studií vojenské historie víš, že v každé nové válce je jedna ze stran zaskočena, protože se léta připravovala, že bude bojovat stejně jako v té *minulé* válce. A to se děje teď Centrálnímu impériu. Umíme si poradit s Vylepšenými šlechtici, umíme si poradit s piráty, s Ralgary, ale mám dojem, že tohle všechno nyní ovládá nějaký nový nepřítel. A jeho cílem je zničení rodu Hankersonů a celého Centrálního impéria.

Doufám, že jsem paranoidní, modlím se, aby tomu tak bylo a ukázalo se, že jsem jenom starý blázen, který se uchyluje ke konspiračním teoriím. Ale pokud ne – *pokud ne* – jestli tu je opravdu nepřítel, který nás chce zničit, učinil jsem protiopatření.

Rod Hankersonů je cílem a já se rozhodl co nejvíce jej rozptýlit. Z toho důvodu jsem zařídil, abys ty vyrazil na hranice Impéria na pa-

lubě *Herma*, tvou sestru Radanu poslali tvoji rodiče na Horgen sami od sebe, ale nevíš, jakou jsem měl radost, že i Radana se dostane dál od hlavního města.

Pokud se totiž stane, že bude rod Hankersonů někým napaden, musí se to stát tady v hlavním městě. A je možné, že půjdou po vás i jinde, a může dojít k tomu, že se staneš císařem. Proto ti posílám tuhle zprávu. Protože pokud je z tebe nyní vladař Centrálního impéria, máš před sebou neuvěřitelnou zodpovědnost. Centrální impérium je velice křehké, plné různých znesvářených frakcí. Císař byl a je onou jednotící silou. Vzpomeň si na slova prvního císaře Centrálního impéria: Civilizace musí pokračovat. O to jde, Danieli. Centrální impérium není ideální, ale je to to nejlepší, co máme, a všechny myslitelné varianty jsou horší. Císař je ochránce civilizace. Pokud se stalo to, čeho jsem se obával, a celá naše rodina byla zlikvidována, ty musíš nést pochodeň naděje dál. Ty jsi císař. Ty musíš zajistit přežití civilizace, jak ji známe."

Daniel v duchu potřásl hlavou. Chápal svého strýce, i když si nebyl jistý, že rod Hankersonů je opravdu tak důležitý, ale třeba kapitán Golna se mu snažil vysvětlovat, že to tak opravdu je.

Hila se podívala na hodinky. „No, do porady štábu zbývají ještě dvě hodiny, může tedy císařova konkubína mezitím něco udělat pro císařovo blaho?"

Daniel se vynořil z myšlenek a vzpomínek na strýcovu nahrávku a zasmál se. Hila o sobě každou chvíli mluvila jako o císařské konkubíně. Vzešlo to nejspíš z toho, že Daniel se jí každou chvíli ptal, jestli jí nevadí, že pokud uspějí a ona s ním zůstane, stane se z ní císařovna. Když to přednesl poprvé, řekla mu, že celý život byla pěšákem – jako geneticky upravená agentka z přísně tajných jednotek Omega o tom věděla své –, a že je jedině logické, když se jako správný pěšák promění v královnu, až dojde na konec šachovnice.

Neopomněla pravidelně poznamenávat, že pravděpodobnost jejich přežití a úspěšného obnovení Impéria je malá. A i kdyby se to všechno povedlo, genetické modifikace, které Hila podstoupila, z ní sice udělaly supervojáka, ale zároveň jí zkrátily život. Daniel jako Vylepšený mohl mít před sebou klidně ještě dalších osmdesát nebo

devadesát let, ale Hila má téměř matematicky vyměřený čas a déle než osmnáct let tu nebude.

„Myslím, že císař bude rád," řekl s úsměvem. Byla to možná nízká manipulace, ulevovat mu od trápení tímhle způsobem, ale byl jenom člověk a fungovalo to.

Znovu ji objal.

Luxusní vlajková kajuta byla chloubou komunikační lodi *Hermes*. Počítalo se s tím, že loď schopná nadsvětelné komunikace bude mít na palubě admirála, který z ní bude koordinovat operace celých flotil, takže nabízela spoustu prostoru pro admirála a jeho štáb včetně vlajkové kajuty velké jako dvoupokojový byt.

Když *Hermes* vyplul, obývala kajutu komodor Abiola Wabara, která velela 35. operační skupině. Jenže poté, co se Daniel stal císařem, trvala na tom, že mu kajutu musí uvolnit. Daniel protestoval, byl spokojený tam, kde byl, ale Wabara a jeho mentor, kapitán Golna, mu důrazně domluvili. Neslušelo se, aby císař Centrálního impéria sdílel malou kajutu s dalším nižším důstojníkem, obzvlášť když má císař ještě králíka. A tak se Daniel nastěhoval do vlajkové kajuty – spolu s ním tu bydlel i jeho králík Jazz, který právě velmi hlučným způsobem ohlodával mříže v předsíni ložnice.

Svým přestěhováním Daniel rozhýbal velká škatulata. Ani velká loď jako *Hermes* neměla neomezený prostor a nebyly zde žádné pokoje pro hosty. Když Daniel „vysídlil" Wabaru, ta se nastěhovala do kajuty kapitána, čímž vyhostila kapitána Golnu. Ten zabral kajutu prvního důstojníka a vystěhoval tím komandéra Linderholmovou. Ta se ubytovala u nejstaršího důstojníka v kajutě a tak dále. Někde na nižších palubách to muselo mít za následek, že nějaký nebožák skončil u mariňáků.

I když možná ne, protože s Danielem tu bydlela i Hila, která uvolnila – i když neochotně – místo v kajutě mužstva. Když před lety skončil její turnus u jednotek Omega – respektive když byly Omegy rozpuštěny – vystudovala Hila žurnalistiku a pracovala jako válečná korespondentka. Stejnou roli plnila i na *Hermu* ve chvíli, kdy vyplouval. Nicméně Danielovu nabídku bydlet s ním v kajutě neodmítla.

Možná u toho utrousila i poznámku typu „blbý, kdo dává, blbější, kdo nebere."

Teď společně leželi na velké posteli, Daniel oddychoval a Hila se kolem něj omotala jako anakonda. Ráda měla věci pod kontrolou, to měli oba společné.

„Tak co, už se cítíme lépe?"

„Jsem míň frustrovaný, ano. Pořád mě štve, že jsem si zvyknul na to, že mi vyvraždili rodinu. Nebo že alespoň můžu normálně fungovat."

„Kdyby ti po sexu přestala vadit smrt rodiny, bylo by s tebou něco *hodně* v nepořádku."

„Já vím. No, potřeboval jsem si postěžovat."

„Jasně, i vy, dokonalí Vylepšení, to občas potřebujete." Políbila ho na čelo a on se uchechtl.

„Jo, takže myslím, že teď můžu být zase císař a nasadit svůj císařský výraz. Známý taky jako *poker face*."

V zasedačce už čekali členové císařova nejužšího kruhu, když dovnitř vstoupili Daniel s Hilou. Následoval je Kelvin, Danielův osobní robot a bodyguard, který na těchto poradách podával pití a občerstvení a v případě zvolání hesla byl připraven pomocí pušky a granátometu rozstřílet kohokoliv, kdo by se pokusil ublížit jeho pánovi.

„Jeho Veličenstvo císař!" zahlásila komodor Wabara a všichni přítomní vstali. Byl to zvláštní pocit. Než se Daniel stal císařem, byl pouhým poručíkem, a pořád ještě si nezvykl, že by tahle sláva měla náležet jemu.

Nicméně protokol mluvil jasně, a jak mu kapitán Golna vysvětlil, všechny tyhle tradice a ceremonie mají smysl, protože se tím zdůrazňuje návaznost a vědomí, že některé věci i nadále trvají. Ta pocta pro císaře nebyla ani tak kvůli Danielovi, jako spíš kvůli ostatním, kteří potřebovali ujištění, že i přes všechno zlé, co se odehrálo, funguje Impérium dál.

Civilizace musí pokračovat.

„Seďte, seďte," vyzval je a sám se usadil do čela stolu. Hila zaujala místo po jeho levici, komodor Wabara se posadila vedle něj.

Podsaditější černoška měla spíš pověst hloubavé analytičky. Stále velela 35. operační skupině, ve které se kromě komunikační lodi *Hermes* nacházela i skupina dalších lodí, které se k nim přidaly během letu.

Vedle Wabary seděl kapitán Alexander Golna, velící důstojník *Herma* a člověk, který se Danielovi stal tak trochu neoficiálním mentorem, což bylo zvláštní, neboť ho o císařském protokolu poučoval někdo z planety Tombara, proslulé svou, řekněme, pokleslou morálkou.

Golna byl vyšší a spíš hubený. Komandér-poručík Graham Calvert byl menší a tlustý, s permanentním bodrým úsměvem člověka, který nebere život příliš vážně. Jako zpravodajský důstojník *Herma* byl donedávna Danielovým přímým nadřízeným.

Posledním přítomným byl poručík Ray Keto, logistický důstojník a Danielův bývalý spolubydlící. Keto se jako obvykle tvářil trochu jako ztracené štěně. Daniel z něj učinil svého pobočníka a zároveň experta přes logistiku. Mladík z planety Nový Seoul to nejdřív snášel jen těžko, ale nakonec u něj převážila jeho pohodová stránka a teď už nepůsobil, že se v té záplavě frček utopí.

Všichni se teď dívali na Daniela, jako by čekali, jaké nové moudro z něj vypadne. Přitom byl po Ketovi druhý nejmladší v místnosti.

„Takže asi přejdeme k věci. Máme nějaké dobré zprávy, než se vrhneme na všechny ty problémy?“

„No, dobrá zpráva bude, že admirál Toscano zastavil postup Ralgarů proti Dawson’s Cove a Novému Sydney,“ řekla Wabara. „Ale pořád je to jen zdržovací válka. Admirál Crossová se Třetí flotilou má problém už od chvíle, co byla odříznuta od Davenportu. Stahuje se s flotilou k Wuwei a tamější bráně.“

„Máme nějaké novinky z Davenportu?“

Všechny brány na Hubu byly zablokované už od doby, co soustavu ovládla flotila Nového protektorátu. Zablokování Davenportu přišlo o chvíli později, kdy bránou z Hubu proletěla skupina bitevních superlodí Nového protektorátu a soustavu zajistila. Podle posledních zpráv, které měli, byla na Davenportu okupační správa s několika tisícovkami těch vypěstovaných vojáků Nového protektorátu, kterým

říkali janičáři. Vládu nad planetou ale formálně měla místní vláda vedená Ester Gellartovou. Nikomu ovšem neuniklo, že Gellartová je Vylepšená a oficiálně „vyjednala mír“ mezi Davenportem a okupanty. Čímž se zároveň dostala k moci.

„Nevíme nic, jako obvykle,“ řekl Calvert. „Snažil jsem se kontaktovat všechny agenty na Davenportu, ale nikdo se neozývá.“

„A co Folna?“ zeptala se Wabara. „Pokud poletíme bránou od Barronda dál, bude Folna náš další cíl.“

Všechno už to bylo moc komplikované. Od Barronda vedla brána do sektoru Folna, která ústila u planety Ta La Bar, ale hlavní průmyslové centrum se nacházelo dál, u planety Folna. Na rozdíl od Hubu nebo Davenportu neměl sektor Folna brány na jednom místě, jedna vedla do Barronda u Ta La Baru a druhá k Davenportu od planety Folna, po které byl pojmenován celý sektor.

Jenže o dění na Folně toho věděli ještě míň než o Davenportu.

„Folna se nehlásí,“ řekl Calvert. „S pár přijímači jsem navázal spojení, ale měli pro mě pouze sdělení, že je všechno v pořádku, případně nějakou frázi. A vlastně se se mnou nechtěli bavit.“

„Je možné, že chtějí sedět na zadku a potom pogratulovat vítězi,“ řekla Hila.

„Mě spíš trápí to ticho, které slyšíme – nebo spíš neslyšíme – od různých jednotek flotily,“ řekl Golna. „Sice se spojíme s nějakým křižníkem nebo tu a tam s bitevní lodí, ale celé flotily se odmlčely a… nevím, myslím, že zničené nejsou. Například celá Druhá flotila.“

„Já vím, jako císař bych měl mít možnost spojit se s nimi přes autorizační kódy, které do každé lodi flotily nechala nainstalovat moje drahá prababička Ethelreda,“ řekl Daniel. Debata se rychle zvrtla zase v to, co už probírali několikrát. Druhá flotila byla dlouho považována za jakousi záložní formaci, neměla žádné nové lodě a sídlila na Zemi, kde na palubách jejích lodí běžně trénovali kadeti z akademií, jako byla ta na Port Royal, kde studoval kapitán Golna. Jenže celá Druhá flotila se přestala ozývat. Zrovna tak se Daniel nemohl spojit se svým strýcem Haskelem, který byl podle všeho někde na Zemi.

„O vašem strýci také nic nevíme," řekl Calvert, jako by Danielovi četl myšlenky.

„Jasně, díky. No, ale tohle všechno už jsme probrali horem i dolem. Takže něco nového? Klidně se pusťme i do nových katastrof."

„Operační skupina by potřebovala na pár měsíců do doků," řekla Wabara. „Hodně našich plavidel zažilo v Konstantinu boje a opravářská loď nedokáže spasit všechno. Docházejí náhradní díly a upřímně je to i psychologická zátěž pro posádky." Za normální situace by je už rotovali domů, jenže jejich lidé byli už měsíce odříznutí od světa, daleko od všeho, uprostřed mezihvězdného prostoru.

„Ale vždyť v Sedmé nebo Třetí flotile jsou na tom podobně," řekl Daniel.

„A taky tam mají problémy," namítla Hila. „Vojáci a astronauti nejsou stroje."

„Toho si je pan Daniel nepochybně vědom," vmísil se do debaty Kelvin, zatímco před každého na stůl pokládal sklenku s vodou. Daniel by přísahal, že robota uráží představa, že někdo tak neefektivní jako personál Sedmé flotily by mohl být nazván strojem.

„Myslím, že u nás je to ještě větší problém, cestujeme mezihvězdným prostorem. V Sedmé flotile máme každou chvíli lodě na oběžné dráze nějaké planety, je tam možnost pro opušťáky, nějaké uvolnění. Tady máme jen napětí. Bojí se o své rodiny, bojí se toho, co se děje v Impériu, a nemají jak se odreagovat. Kapitáni můžou pořádat zábavné akce pro pozvednutí morálky, jenže astronauté chtějí pryč. I kdyby jen na pár hodin."

„Chápu, jasně. Ale s tím asi nic neuděláme, do Barronda máme ještě měsíc."

„Důrazně bych doporučovala zastávku někde dřív, Vaše Veličenstvo," nadhodila Wabara. Daniel měl při tom oslovení vždycky tendence sebou cuknout. „Máme tu spoustu planet na okraji sektoru, jako Kiscelli nebo New Exeter."

„Nemluvě o tom, že na Prinnu je pořád stanice Imperiálního loďstva *Stephen Rider*," řekl Calvert.

„Pokud vím, s tou se už čtyři měsíce nemůžeme spojit," poznamenal Golna.

„Ano, nemůžeme. A taky nevíme, co se stalo s loděmi, které tam byly. Podle archivu operačních rozkazů, které jsme dostali po… no, po tom, co se z Jeho Veličenstva stal císař, víme, že tam byla umístěna 114. eskadra křižníků s doprovodem fregat a že byla odvolána ke Třetí flotile, když se situace začala zhoršovat. Místní velitel měl něco nechat jako hlídku, ale nevíme, kolik toho tu bylo. Barrondo si do značné míry organizuje a sestavuje vlastní hlídky a většina planet má alespoň pár hlídkových člunů ze stráže soustavy. Mimochodem, když už jsme u toho, byl bych opatrný s opušťáky v Barrondu. Pořád neznáme zdejší situaci přesně. Navenek se to tváří klidně, ale nezapomeňte, že vaši sestru zabili tady, na Horgenu."

„Věřte mi, že na to nezapomínám," řekl Daniel a jeho tvář byla najednou jako vytesaná z kamene. Hila mu položila dlaň na ruku.

„Omlouvám se, Danieli," oslovil ho Calvert křestním jménem. „Chtěl jsem tím říct, že nevíme, co se tu děje, ale Protektoři určitě mají agenty i tady, nejspíš někoho v samotné Foster Group."

„Tím rozumnější ale bude zastavit se na nějaké planetě hned na okraji a zjistit víc informací," řekla Wabara. „Komunikační loď se může spojit jen s těmi světy, na které se dovoláme."

„Souhlasím," řekl Golna. „Potřebujeme víc informací."

Daniel pomalu přikývl. „Ano, chápu. A rozhodně nebudu zpochybňovat názor komodora a kapitána. Císař necísař, zkušenostmi jsem jen poručík."

„Já bych si dovolil poznamenat, že máme problém nejen s údržbou a morálkou, ale i se zásobami," ozval se Keto. „A to pak potažmo souvisí i s morálkou. Operační skupina má sice zásoby na mnoho měsíců, ale většina našich lodí operovala v sektoru Konstantin ještě dlouho před tímhle naším… ehm… exilem. Bez *Flaminga* a *Peccary* bychom byli už nejspíš na polovičních přídělech. Ale nejde jen o jídlo, dochází nám všechno."

„V Barrondu obnovíme zásoby."

„To ano, a to mě přivádí k dalšímu problému, Danieli." Keto většinou používal správné oslovení „Vaše Veličenstvo", ale když se zabral do úvah, zapomínal na to, k Danielovu potěšení. Navíc mu Calvert vydláždil cestu. „Ty zásoby si musíme za něco koupit. Nemáme finance."

„Jak to myslíš? Máme celou pokladnici Imperiálního loďstva, vlastně veškeré finance Centrálního impéria."

„Máme?" zeptal se Keto. „Opravdu je máme?"

Daniel otevřel pusu, ale rychle ji zase zavřel. Takhle o tom neuvažoval. Ano, byl císařem Centrálního impéria, ale Centrální impérium se rozpadalo. Z hlavního města, celé obchodní křižovatky, zbyl jen kráter. Z ministerstva financí tudíž také. Nemají nikde na palubě trezor se spoustou bankovek. Co může udělat, napsat někomu šek? Ani se neodvažoval odhadovat, jak si teď vůbec stojí měna na burze…

„To… mě nenapadlo."

„Přiznám se, že mě taky ne," řekl Golna. „Ale… ty peníze někde musejí být."

„Ano, jsou," řekl Keto. „Ale ne na téhle lodi."

„Nemůžeme si ty věci, co potřebujeme, já nevím… prostě vzít?" nadhodil Calvert.

Hila se narovnala. „To myslíte jako plenit a krást? Nebo pro to chcete používat ten historický eufemismus ‚žít z kraje'? K tomu chceme dospět?"

„Ne, ale jsme vojenská operační skupina odříznutá od zásob, musíme proletět potenciálně nepřátelským sektorem, pak bránou do dalšího potenciálně nepřátelského sektoru a potom bránou k Davenportu, kde budeme muset nejspíš bojovat." Calvert pokrčil rameny. „Potřebujeme zásoby, a jak poručík Keto trefně poznamenal, nemáme si je z čeho obstarat. A tak mě napadá, jak si stojí imperiální gulden?"

„Při posledním kontaktu s centrální bankou na Zemi – ta na Hubu je zničená – jsem zjistil, že gulden už sice neklesá, ale od začátku tohohle konfliktu moc neroste. Všechno je teď asi třikrát dražší, než bývalo. Stabilně to drží některé velké korporace, které zajišťují, že obchod probíhá."

„No jistě, půlka z nich jsou kolaboranti," zavrčela Wabara.

„To je možné, madam, ale je také dost možné, že díky nim nemáme hyperinflaci. A ne, nedělám si legraci."

„Nemůžeme si ty peníze nějak vydělat?" nadhodila Hila. „Nemyslím jako tančit někde na náměstí, ale něco podniknout."

„To se mi nelíbí," přiznal se Golna. „Jsme Imperiální loďstvo, ne banda žoldáků, ale…" Podíval se na Daniela. „Chápu, že konečné rozhodnutí bude na císaři."

„Císař upřímně neví, a tak či onak, tohle je něco, co teď nevyřešíme. Můžeme se nad tím ještě zamyslet. Rayi, chci znát přesně naše finanční možnosti a taky jestli by byl možný nějaký elektronický transfer nebo… zkrátka něco, z čeho získáme peníze."

„Jasně, ale moc optimisticky to nevidím."

„Moc optimisticky asi nevidíme nic… Dobře, myslím, že je čas na brainstorming. Kelvine?"

„Ano, Vaše Veličenstvo?" ozval se robot svým hrdelním hlasem, který byl v databance hlasů označen jako „Christopher Lee".

„Přines karty a žetony."

Nikdo nic nenamítal. Zvykli si. Když byl Daniel jednou císař, mohl si dovolit nějaké ty excentrické požadavky. Jedním z nich bylo, že když jeho štáb probíral nápady, dělali to u pokeru.

Nikdo z nich nebyl sice žádný úžasný hráč, ale pro správnou stimulaci mozku to stačilo.

„Dobře, ale dnes budeme hrát Omahu, pokud Vaše Veličenstvo dovolí," řekla Hila.

„Proč proboha Omahu?"

„Protože v Omaze mám víc karet a víc možností. To bude určitě stimulovat naše uvažování nad řešením všech našich problémů. Protože my potřebujeme najít víc možností!"

Jak začal Kelvin rozdávat žetonky, Calvertovi zapípala vysílačka.

„Omluvte mě, Vaše Veličenstvo."

Chvíli do ní mluvil a potom zvedl hlavu. „Komunikační středisko, navázali rutinní kontakt s Kiscelli, to je na kraji sektoru Barrondo, vlastně jen pár dnů letu odsud. Myslím, že byste si to měli poslechnout."

2.

Dvacátý druhý den okupace.

Oliver Cassidy si nebyl jistý, jestli se dožijí dvacátého třetího dne.

Vojáci Kalingy napadli jejich základnu ve staré elektrárně před třemi dny a Cassidy v těch bojích přišel téměř o polovinu svých lidí.

Ve stejnou dobu napadali i další a další základny odboje. Při útoku přišli i o nadsvětelný přijímač, satelitní spojení a většinu své vzdušné a atmosférické techniky. Zbývala jim nějaká artilerie a spousta pušek.

Teď stál bývalý velitel Stráže soustavy v otevřeném bunkru na dalším svahu a sledoval, jak se k jejich pozici přes kopec valí alespoň čtyřicet nepřátelských pozemních tanků. Byly to bývalé imperiální modely, DS-45 přezdívané Colossus, které Imperiální armáda přestala používat už před třiceti lety. Kalinga se k nim určitě nějak dostala, což byl jenom další důkaz toho, že šlo o prachsprosté piráty.

Jenže piráti nepiráti, bylo jich hodně a měli převahu. Cassidy připravil nejlepší obranu, jakou mohl, ale hlavním dnešním cílem bude zadržet nepřítele dost dlouho na to, aby co nejvíce civilistů a nebojujících mohlo utéct do bezpečí, nebo spíš do relativního bezpečí.

Cassidy si otřel pot z čela a překontroloval si pušku. V příručkách Imperiální armády se prý psalo, že i velitel pěšího družstva má pouze dohlížet na to, aby jeho dvanáct vojáků střílelo, kam má, a pokud on sám vystřelí, znamená to, že něco pokazil.

Já jsem velitel celého odboje a držím v ruce pušku, ze které se chystám střílet. Asi jsem něco opravdu hodně pokazil.

Nepřátelské tanky sjely z kopce a tam se s nimi střetla skupina robotů od Foster Group. Byly to pěší bezpečnostní modely a pár těžkotonážních vazounů, jaké si kupovaly velké firmy na hlídání důležitých skladů.

Proti praporu tanků neměli šanci, ale určitě jich vezmou dost s sebou.

Potom to bude na lidech.

Cassidy sledoval ten masakr před sebou s podivně detašovaným pocitem, jako když řidič vidí, jak se proti němu řítí náklaďák, a už s tím nemůže nic dělat a…

Zamračil se. Na svůj věk měl dobré uši a zdálo se, jako by něco zaslechl. Znělo to… jako hudba. Alespoň si myslel, že to je hudba, bylo to prakticky na hranici slyšitelnosti a…

„Slyšíte to taky?“ zeptal se nahlas.

Clayton Deshir, který stál vedle něj, se zarazil. Vůdce žoldáků se také mračil. „Co mám slyšet? Slyším bitvu.“

„Je to jako hudba, někde hodně daleko, ale blíží se.“

Deshir kroutil hlavou. „Už vám hrabe, Cassidy, nic… moment. Taky to slyším, něco tam je!“

„Odkud to jde?“ zeptal se Cassidy. V dálce vybouchl jeden robot, tank se přes něj potom téměř převalil.

„Hm… odněkud seshora… jo, teď to slyším hodně zřetelně, je to… co to sakra je?“

Další hlavy se zvedaly. Nyní bylo jasné, že se odněkud z nebe snáší melodie.

„To jsou… dudy?“ zeptal se někdo další.

Deshir si hodil pušku na rameno a sáhl do kapsy pro komlink. „Vydržte, mám tu aplikaci, co rozpoznává hudbu.“

V dálce posledních několik robotů zničilo jeden kalingský tank.

Deshir se mrkl na displej. „Podle appky je to *Scotland the Brave.* Autor hudby neznámý. Slova napsal nějaký Cliff Hanley. Dvacáté století. No, slova ale neslyšíme, jestli to nějaká má. Jsou to jen dudy.“

Koutek Cassidyho mysli si uvědomil, jak absurdní je, že tohle v bitvě probírají.

Jenže absurdní bylo i to, že k nim z nebe přichází osm set let stará hudba.

„Raketoplány, přilétají raketoplány!“

Cassidy zvedl hlavu k obloze. Měli pravdu, protože na obzoru uviděl nějaké stroje. A čím víc se přibližovaly, tím hlasitěji hudba zněla.

„Co to sakra…?“

V tu chvíli z blížících se bodů vylétla salva raket a zasypala nepřátelské tanky.

Plukovník Arun Sarkar, Imperiální armáda, se cítil jako agresivní pes, který byl dlouho uvázaný na řetězu, a teď ho někdo konečně pustil a dovolil mu na někoho zaútočit. Proto se rozhodl, že útok povede osobně, a jeho velitelský mech dopadl na nohy sotva pár desítek metrů od čelního nepřátelského tanku.

„Překvápko, zmrdi,“ zavolal na frekvenci celého pluku, zatímco pilot jeho mechu počechral tank několika projektily.

Na displeji na svém velitelském sedadle Sarkar sledoval, jak rota A útočného praporu, tvořená dvaasedmdesáti mechy, elegantně odřízla cestu. Za nimi se vyloďovala rota G zajišťovacího praporu.

Nepřítel byl naprosto zaskočen. Sarkar nevěděl o Kalinze nic kromě toho, že to byli vlastně piráti, vedení nějakým Vylepšeným. A že útočili na imperiální planetu. Po měsících, kdy on a jeho elitní vojáci ze 195. pluku *Highlanders* mohli jen bezmocně sedět a poslouchat zkazky o všech tragédiích, které se děly jinde v Impériu.

To se teď změnilo. Teď to byl ten nejjednodušší problém, černobílá situace. Nebozí kolonisté byli napadeni pirátskou armádou a Highlandeři je přiletěli zachránit jako kavalerie.

Sarkar byl na vrcholu blaha.

Další roty útočného a zajišťovacího praporu dosedaly do měst na druhé straně údolí. Nepřítel byl stejně překvapený, jako byl ten na oběžné dráze, když s ním zatočila komodor Wabara.

I když tenhle byl možná překvapený o něco víc. Ne každý den mu do cesty vpadne sedmdesát dva robotických mechů. A ne každý den ty mechy nosí kilt a z reproduktorů jim hrají dudy.

„Všem jednotkám, taky Loch Ness,“ ohlásil se svým volacím znakem. „Postupovat.“

Kapitán Dennis Niro vyskočil spolu s dalšími vojáky z raketoplánu a rozhlédl se.

Všichni vojáci z jeho roty G zajišťovacího praporu běželi za svými

úkoly. O tanky se staraly mechy, ale HUD displej v Nirově helmě už zobrazil několik nepřátelských kontaktů, skupina pěšáků se oddělila od zničeného tanku a běžela proti nim.

„Tady Falkirk Beta Tři, kontakt v mém sektoru," ozval se ve sluchátkách desátník Blackburn, velitel jednoho z palebných týmů v četě.

„Myslíte, že jsou na drogách?" zeptala se přes velitelský okruh nadporučík Heather Selbeová. „Běží proti celé naší formaci."

„Je to jedno," rozhodl Niro. „Potvrzení nepřátelé, postarejte se o ně."

„Rozkaz. Falkirk Beta pro Falkirk Beta Tři, zahajte palbu."

Do několika minut bylo bojiště kompletně vyčištěné.

Sarkar sledoval, jak poslední nepřátelské jednotky ustupují do města, kde už ale operovaly další dvě roty mechů. Nepřítel se ocitl v kleštích. Jednotky v dalších městech svým soukmenovcům rychle vyrážely na pomoc, ale na ty právě Sarkar povolával zálohy.

195. mechanizovaný pluk *Highlanders* měl dva bojové prapory, útočný a zajišťovací. V útočném praporu bylo pět rot, každá se sedmdesáti dvěma mechy. V zajišťovacím byli pěšáci v bojových skafandrech. A nyní celý pluk dopadal na zoufalé zbytky nepřátelských sil.

„Loch Ness pro Loch Ness Zeta."

„Tady Loch Ness Zeta," ozval se jeho pobočník, poručík Marcus Johnston, který pilotoval mech vedle toho jeho.

„Chtělo by to něco tematického, ti parchanti proti nám teď nemají šanci, možná bychom je mohli na cestu poslat trochu kulturně."

Uměl si živě představit, jak se jeho pobočník usmívá.

„Rozhodně, pane. Vydržte."

Po chvíli se z reproduktorů všech mechů a raketoplánů začala ozývat nová píseň. Sarkar se pohodlně opřel ve velitelském sedadle a sledoval bitvu.

Mechy postupovaly, aby nepříteli zasadily poslední úder, a nad tím vším se už nesly první tóny *Amazing Grace*.

„Plukovník Sarkar to má na povrchu podle všeho pod kontrolou," řekl Alexander Golna, když si přečetl zprávu na displeji u svého stanoviště na můstku *Herma*. Jeho loď spolu s pěchotním transportérem *El Guettar* a křižníkem *Akureyri* plula na oběžné dráze Kiscelli. Vraky dvou kalingských křižníků nejspíš do několika hodin vstoupí do atmosféry a shoří. Zbytky dopadnou do oceánu.

„To je dobře," řekla vedle něj Wabara.

„Upřímně mě překvapuje, že se tu nechali tak zaskočit," řekl Golna. „Podle zpráv z povrchu měli větší přesilu, když přiletěli. Tohle jsou… to vypadá jako přestavěné nákladní lodě."

„Něco takového," stvrdila Wabara. „S tímhle by si měly být schopné poradit i ty hlídkové čluny stráže soustavy, co tu byly. Z toho, co Calvert vydoloval o Kalinze, mám dojem, že toho opravdu mají mnohem víc."

Trvalo sotva pár minut, než se ozval důstojník u taktického stanoviště.

„Nový kontakt! Mnohačetné kontakty zpomalily na druhý stupeň u Kiscelli."

„Detaily," řekl Golna, zatímco mu na displeji naskakovaly červené ikony.

„Alespoň dvě lodě potvrzené jako kalingské. Je to pět, opakuji pět fregat třídy *Mola*, dva křižníky… to je stará imperiální třída *Canberra*. Ty fregaty jsou skoro velké jako lehké křižníky Protektorů, asi jsou vyzbrojeny kalibrem 4."

„Mohou to být Protektoři?" zeptala se Wabara.

„Ne, madam. Emise i konfigurace jsou úplně jiné, je to pouze stejná tonáž."

„Alespoň něco," řekl Golna, když sledoval, jak se k němu blíží nepřítel. Ty dvě přezbrojené nákladní lodě tu musely být nechány jen jako návnada. Kalinga sem chtěla vylákat *Hermes* a zbytek operační skupiny.

Teď se k jeho lodi hnali nepřátelé a Golna takřka cítil jejich nadšení. Komunikační loď byla vyzbrojena pouze kalibrem 5, stejně jako křižník *Akureyri*. *El Guettar* už podle domluveného krizového plánu ustupoval, aby se nedostal do cesty válečným lodím.

„Třída *Canberra*?“ zeptala se komandér Linderholmová, první důstojnice *Herma*. „Já myslela, že ty byly v loďstvu vyřazeny už před osmdesáti lety.“

„Jsou staré a hnusné, ale pořád mají páru,“ řekla Wabara. „Taktický, jaké je ETA na dostřel?“

„Nepřítel se dostane na dostřel za dvě minuty, madam.“

„Dobrá. Kapitáne Golno, pošlete nadsvětelný signál na *Montevideo*: beranidlo, opakuji, beranidlo.“

„Ano, madam.“

Komunikační loď *Hermes* byla prototypem lodi s nadsvětelnou komunikační aparaturou. Záměrem bylo, že admirál z její paluby bude koordinovat činnost celé flotily napříč mezihvězdným prostorem v reálném čase. Jenže Wabara a Golna v praxi přišli i na způsob, jak komunikační aparaturu lodi využít v taktické bitvě. Během dlouhé cesty do sektoru Barrondo to drilovali a nyní by to posádky všech lodí 35. operační skupiny dokázaly využít snad i ve spánku.

Hermes posílal přesné taktické a telemetrické souřadnice na křižník *Montevideo*, který spolu se třemi dronovými křižníky *Slayton*, *Lovell* a *Leonov* čekal na okraji soustavy. Normálně by byly skoky přímo na oběžnou dráhu planety na třetím stupni Gertzova pohonu nebezpečné, ale to nepočítalo s nadsvětelnou komunikací v reálném čase.

Jakmile dostal signál, dal kapitán Jens Iverson z *Montevidea* rozkaz svému odřadu a během několika sekund skočili.

Čtyři nové válečné lodě zpomalily na druhý a později první stupeň kousek za nepřátelskou formací. Tak blízko, že se prakticky okamžitě ocitly na dostřel.

Dronové křižníky vypustily dálkově naváděné drony, které daly tomuto typu lodí jméno. Každý křižník nesl deset dronů a každý dron měl paprskové dělo kalibru 9, stejného, jaký měla velká bitevní loď.

Kalingská plavidla rozpoznala novou hrozbu. Golna si živě uměl představit, jak jejich velitel nařizuje obrat, aby se vyrovnal novému nepříteli.

Jenže bylo pozdě.

Iverson dal rozkaz k palbě a první dvě nepřátelská plavidla byla roztrhána na kusy.

„Všem jednotkám," řekla Wabara. „Palte podle uvážení."

Hermes a *Akureyri* se přidaly k boji.

Stejně jako na povrchu, i ve vesmíru bylo do několika minut po všem.

„Takže vy jste císař? Nějak se mi tomu nechce věřit."

„Já to vidím podobně," ujistil Daniel plešatícího muže, který se mu představil jako Oliver Cassidy. Nyní seděli na několika bednách na improvizované přistávací ploše u posledního velitelství odboje na téhle planetě. V dálce byly slyšet ještě sporadické exploze a palba, jak pluk *Highlanders* dokončoval čištění města. Vše samozřejmě za doprovodu hudby.

„Čekal jsem, že budete hezčí."

„Co se dá dělat." Daniel se rozhlédl. Desítky mediků z *Herma* a *El Guettaru* ošetřovaly raněné pod dohledem doktora Olgarmiho, hlavního lékaře *Herma*, který měl stejně jako Daniel na sobě oblečení do terénu, ale tvářil se, jako že na něm byla spáchána příšerná křivda, když musel opustit pohodlí své palubní nemocnice.

„O vaše raněné se staráme, ale je ještě něco, co potřebujete?"

„Myslím, že jste toho dělali dost… Vaše Veličenstvo. Přiznám se, že jsem nevěřil, že se někdo objeví. I po té vaší zprávě. Jak zničili náš komunikační přijímač, no, myslel jsem si, že se večera nedožiju."

„Odvedli jste úžasnou práci. Udrželi jste své lidi naživu."

Něco v Cassidyho tváři potemnělo. „Všechny ne."

Daniel se na toho muže podíval a na okamžik v jeho očích viděl tvář své matky a Radany a celé své rodiny.

Rozhodl se, že se nebude ptát, a raději změnil téma.

„Vím, že to jako první dotaz od vašeho panovníka bude znít divně, ale proč tu cítím zkažená vajíčka? Doufám, že *takové* problémy s potravinami jste neměli."

Cassidy se uchechtl, evidentně byl za změnu tématu až moc rád. „To nejsou zkažená vajíčka, to je vzduch. Všude na tomhle světě je to cítit, ale v horách je to horší. Může za to síra, která se uvolňuje

z podzemí. Vidíte ty žlutozelené fleky všude tady kolem na skalách? Síra. Zvyknete si, i když vy tu asi tak dlouho nebudete, co? Musíte pokračovat dál a obnovit Impérium. To mi alespoň říkal ten kapitán od armády, co se mnou mluvil. Niro se myslím jmenuje. Vykládal mi zajímavé historky, jak se vás pokusili zabít na Lundinu nebo jak jste vyhodili do vzduchu bránu v sektoru Konstantin, a proto jste se museli ploužit až sem."

„Jinak to nešlo."

„Já vím, mně to neříkejte, kapitán Niro nám to musel nějak shrnout, abychom se my nenudili a on ukojil naši touhu po informacích. Z vašich motivačních proslovů se toho člověk tolik nedozvěděl."

„Budu si to pamatovat a do příštího proslovu to zakomponuju."

„Takže letíte na Barrondo?"

„Ano, ale nejdřív si potřebujeme udělat trochu obrázek o tom, co tam můžeme čekat. Soudíme, že Foster Group pomáhala našemu nepříteli."

„No, pomáhali zakládat tuhle kolonii, ale to dělají tyhle velké korporace pořád, takže to není nic směrodatného, že ano. Pomáhali nám tu jejich roboti, takové trochu více bojové modely, než je ten váš." Mrkl na Kelvina, který postával za Danielem.

„Ano, pane Olivere, já jsem od Ashur Robotics, která patří pod Foster Group," řekl Kelvin.

Cassidy kývl. „A je tu jejich manažerka, Ribeirová. Od začátku si tu s námi vyžírala to nejhorší." Cassidy ukázal k jiné skupině beden, kde medik ošetřoval elegantní dámu. U ní už stál Calvert, jako hlavního zpravodajce ho tahle žena musela notně zajímat.

Kousek dál si Hila povídala s několika raněnými. Komodor Wabara a kapitán Golna se pomalu blížili k němu.

Znovu se podíval na Cassidyho. „Takže myslíte, že ta dáma z Foster Group je důvěryhodná?"

„Mladý pane… císaři… Vaše Veličenstvo, nebo co jste vlastně zač. Právě jsem si prošel třemi týdny pekla, při kterém mi zahynuli… no… při kterém jsem o hodně přišel. O Foster Group a nějakých politických machinacích nic nevím, můžu akorát s jistotou říct, že Ribeirová a její lidi a roboti tu byli s námi celou dobu, stejně jako

skupina žoldáků a další pochybné existence. Takže mi odpusťte, pokud se moje vnímání dobra a zla neřídí celogalaktickými problémy, ale tím, kdo mi tady v těch sračkách kryl záda."

Daniel se jako císař musel zabývat širšími problémy, ale viděl, jak se Cassidy tváří. O někoho v tomhle boji přišel. Nejspíš o nějaké dítě nebo vnouče. Když Cassidyho poprvé spatřil, bylo mu jasné, že před ním stojí muž, který je za normálních okolností schopný uvažovat v širších souvislostech; bylo to poznat podle toho, jak se vyptával na celoimperiální dění a rychle si skládal věci dohromady.

Každý se ale občas ocitne v situaci, kdy ho širší okolnosti nezajímají. Daniel měl ještě v živé paměti onu chvíli, kdy zjistil, že mu pozabíjeli celou rodinu.

„Císař vás určitě chápe, komandére Cassidy," řekla Hila, která mezitím stanula vedle něho. „Sám si prošel peklem, což jste z jeho vysílání určitě pochytil."

„Jasně, já vím." Cassidy srozuměně pokýval hlavou. „A vy jste kdo?"

„Hila Ebanová, *Imperial Digest*."

„Ty noviny?"

„Ano, i když nevím, jak je to momentálně s mým zaměstnáním, sídlo *Imperial Digest* se nacházelo v Limburgu na Hubu, a z Limburgu teď zbyl jeden velký kráter. Cestovala jsem na lodi *Hermes* jako korespondentka a nějak jsem se připletla k tomuhle všemu."

„Až tohle skončí, asi budete mít materiálu na hromadu článků, knih a posbíráte pár Pulitzerových cen."

„Pokud to někdy skončí. Což je něco, co bohužel musíme řešit, takže ano, potřebujeme vědět co nejvíc o Barrondu. Ale císař bude jistě souhlasit, že to teď nemusíme řešit, že?"

Daniel přikývl.

„Co se stalo tady, komandére?" zeptala se Hila. Po měsících na *Hermu* se opět přepnula do žurnalistického režimu. „Pochopila jsem, že jste velitel Imperiální stráže soustavy."

„Ano, původně jsem sloužil v Imperiálním loďstvu. Odešel jsem do výslužby jako komandér-poručík. Potom jsem přijal nabídku, že

mohu velet stráži soustavy tady v Kiscelli, kam jsem se přestěhoval se svými dětmi.“ Po tváři mu opět přelétl stín. „Většinou to byla rutina, i když nastal kolaps Impéria. Měli jsme dvanáct hlídkových nadsvětelných člunů, kromě Kiscelli jsme zodpovídali i za všechny kolonie na téhle straně od Barronda. Ale tady sídlilo velitelství.“

Daniel přikývl.

Imperiální stráž soustavy byla součástí ozbrojených sil Centrálního impéria a zodpovídala hlavně za bezpečnost vesmírného provozu, záchranu ztroskotaných lodí, chytání pašeráků a občasné potyčky s piráty. Šlo o imperiální vojenskou organizaci, a jako taková byla vedena na seznamu rezerv, ale o financování se staraly částečně místní vlády – nebo korporace – a částečně imperiální pokladnice. Vzhledem ke své činnosti spadala stráž soustavy pod imperiální ministerstvo vnitra a ne pod ministerstvo obrany. Členové ovšem často pocházeli z řad vysloužilých členů loďstva, jako právě Cassidy.

„S Kalingou jsme se občas dostali do křížku, věděli jsme, že jsou nejnebezpečnější ze všech pirátských gangů a že mají i nějaké vlastní zbrojní programy, ale nevěděli jsme, že jsou *tak* silní. V tom asi celá imperiální rozvědka selhala. Neříkal jste, Vaše Veličenstvo, že jste býval rozvědčík.“

„No… býval. I když Kalingou ani sektorem Barrondo jsem se nikdy příliš nezabýval.“

„No, Kalinga většinou útočila na okrajové světy, ale byly to spíš malé nájezdy. Kiscelli zatím ignorovali, ale nějaké hraniční kolonie, jako je Sagara, Marlow nebo New Augusta, napadali běžně. Imperiální loďstvo je párkrát kleplo přes prsty, ale když je na druhé straně Impéria mnohonásobně větší hrozba Ralgarů, pár mrtvých nebo zotročených kolonistů se v tom ztratí. Kalinga je mnohem mocnější stát, než jsme čekali.“

„Zotročených kolonistů? Oni dělají regulérní otrokářské nájezdy?“ Daniel věděl, že o tom četl, ale překvapilo ho to. Společnost založená na otroctví byla ekonomicky neúnosná, což se prokazovalo v historii nesčetněkrát.

„Jo, Kalinga tohle dělá,“ řekla Hila. „Jednou jsem dělala rozhovor

s nějakými lidmi, které loďstvo osvobodilo z Torady – to byl nějaký asteroid, kde Kalinga těžila.“

„Tady se to dělo taky,“ přidal se Golna, který u nich stanul spolu s Wabarou. „Plukovník Sarkar hlásí, že město je téměř zajištěno. Zjistil, že kalingský generál, který město spravoval, si k sobě vybral několik mladých žen a plánoval si je odvézt s sebou. To jsme se dozvěděli z jejich výpovědí. Ty ženy generála samy zabily, jakmile se bitva otočila proti němu.“

„Dobře, chápu.“

„Kalinga před dvaadvaceti dny přiletěla na Kiscelli. Měl jsem ve vesmíru dvanáct člunů, další čtyři byly mimo soustavu. O sedm jsem přišel… potom mi nezbylo nic jiného, než se zbytkem přistát na povrchu. A pak začala okupace. Ty zasraný kultisti se s tím nepárali, zlikvidovali místní vládu a každého, kdo byl schopný něčemu velet. A pro výstrahu zničili několik bloků města. Věděli, že nemají dost velkou armádu, aby dokázali efektivně okupovat každý kus planety, tak se chtěli spolehnout na teror. Nám se podařilo trochu jim pustit žilou, ale… no, kdybyste přiletěli zítra a ne dnes, nevím, jak by to dopadlo.“

„Překvapilo mě, že měli lodě evidentně vlastní výroby,“ přiznal se Golna. „Myslel jsem, že jen sbírají staré lodě z Impéria a odjinud.“

„Taky mě to překvapilo,“ řekla Wabara. „Ale víc mě zaskočilo, že se nás pokusili vlákat do pasti. Chtěli zničit *Hermes*.“

„Protože jsem na něm byl já?“ zeptal se Daniel.

„Nejspíš ano, Vaše Veličenstvo. Ale nějak se mi to celé nezdá.“

Daniel přemýšlel. „Možná to celé byla past – celá okupace Kiscelli.“

Cassidy se zamračil. „Jak to myslíte?“

„Přemýšlejte. Říkali jste, že Kalinga nikdy neletěla až sem na Kiscelli. Najednou se sem přižene s velkou flotilou a úmyslem vás okupovat. Proč? Jste od nich daleko a máte tu velitelství stráže soustavy. Je tady na planetě něco, co by se jim mohlo vyplatit?“

„Nic,“ řekl Cassidy. „Foster Group kolonii financovala kvůli některým exotickým rostlinám a dřevům, co tu máme, a uvažovali, že tu vybudují obří lázně z těch sirných pramenů, ale to není nic, co by přilákalo cizí invazi.“

„Ale věděli, že když s námi budete ve spojení – a *Hermes* se snažil komunikovat s každým světem v sektoru – přiletíme na pomoc."

„Takže chcete říct, že všechno to… všechno, co se stalo, bylo kvůli *vám*?" Cassidy zněl spíš unaveně než rozzuřeně.

„Ale proč by to Kalinga dělala?" zeptala se Hila. „Pokud Protektoři podporovali Foster Group – a vypadá to, že ano, proč by proti nim podporovali Kalingu? Komandér Cassidy má pravdu, ať už je Foster Group jakákoliv, tady bojovali po jejich boku a určitě s Kalingou nebyli tajně spřažení."

„Asi ne, ale budu si chtít promluvit s tou dámou od nich," řekl Daniel a znovu se podíval směrem, kde Calvert zpovídal Ribeirovou.

„To můžete… já… nevím, co si o tom všem mám myslet." Cassidy mávl rukou směrem k jiné skupině odbojářů. „Většinu času jsem seděl tady. Ale ti žoldáci, co tu byli s námi, budou možná vědět víc. S Kalingou se už do křížku dostali."

Daniel se otočil a viděl, že se k nim blíží muž, který působil jako velitel žoldáků. Byl mladý, pohledný a měl výraz člověka, který se vyzná. Teď kráčel přímo k nim, ale nedíval se na něj ani na Cassidyho. S překvapeným výrazem hleděl na…

„Hilo? Jsi to ty?"

Hile chvíli trvalo, než se vzpamatovala. „Claytone?"

Muž se rozzářil a okamžitě ji objal. „Hila Ebanová! Ty jsi ten poslední člověk, kterého jsem tady čekal!"

Daniel se narovnal a trochu významně si odkašlal. „A… vy jste?"

Muž, kterému Hila říkala Clayton, se odtáhl. „Jsem Clayton Deshir, šéf skupiny soukromých vojenských kontraktorů Deshirovi ďáblové."

„Ty jsi byl vždycky melodramatický," popíchla ho Hila.

„Chlapům a holkám se to líbí. Říkáme si Dédéčka." Otočil se k Danielovi. „A vy jste tedy nový císař, Daniel I.?"

„Ano, to jsem," řekl Daniel a potlačil nutkání chytit Hilu za ruku. Přemýšlel, jak se zeptat na to, odkud se s Hilou znají, ale ona tu otázku samozřejmě vytušila.

„Clayton byl se mnou v jednotkách Omega," řekla Hila. „Jiný tým. My byli tým 8, ty jsi byl tým 5, že ano?"

„Ano. Neviděl jsem tě od… od Sadanu.“

„Jo, potom to s celýma Omegama šlo do háje.“

„Co se stalo na Sadanu?“ zeptal se Daniel. „To byla ta operace, kvůli které Omegy rozpustili?“

„Ne, to byla jiná, operace Tenerife na Fouchetových měsících. My se viděli naposledy na Sadanu. To nebylo o moc lepší.“

Deshir mrkl na Daniela a potom zpět na Hilu.

„On všechno ví,“ řekla Hila a položila Danielovi ruku na rameno. „Je císař, ale že jsem byla u Omeg, zjistil už dřív, když jsem nás musela… no, musela jsem v jednom boji použít své schopnosti.“

„Ano, moji lidi jsou ze mě taky na větvi,“ řekl Deshir.

„Takže ty ses stal žoldákem?“

„Říkáme tomu soukromí vojenští kontraktoři, ale ano. V Barrondu je pro nás vždycky dost práce, tady na okraji se občas musí udělat něco, do čeho se nikomu jinému nechce.“ Usmál se na Golnu a Wabaru. Oba důstojníci měli kamenný výraz.

„Nebyl jste sám jako Omega členem Imperiální armády?“ zeptala se Wabara.

„Byl, ale to už je dávno a my jsme se za normální armáďáky nikdy nepovažovali. Císař – tím myslím toho předchozího – potřeboval, abychom se postarali o to, na co Imperiální armáda neměla žaludek. To vám ale Hila už určitě vyprávěla, že?“

„Trochu se zmínila,“ připustil Daniel. Hila měla pořád svá tajemství z časů strávených u Omeg, a byly to věci, o kterých nechtěla mluvit. Pochopil, že ne jednou, ale několikrát se musela pro splnění mise nechat zmlátit a znásilnit. Potom vlastnoručně zabila toho, kdo jí to udělal.

„A jak ses dostala sem, Hilo?“ zeptal se Deshir. „Slyšel jsem, že se z tebe stala novinářka, občas jsem viděl tvé články.“

„Jo, byla jsem na *Hermu* jako korespondentka. A tak nějak jsem se tu k tomu všemu dostala.“

Deshir se znova podíval na ni a na Daniela. Hned mu to došlo. „Chápu, ty jsi vždycky uměla mířit vysoko.“

„Tak to nemyslím, ale…“

„V klidu, přeju ti to. Já se živil tím, co umím. Tím, co ze mě císař-

ští udělali. Ale nestěžuju si. Zbývá mi asi jedenáct let života, takže si je užívám."

Jedenáct let. Deshir nejspíš musel podstoupit proceduru dřív než Hila. Daniel věděl, že členové komand Omega podstupovali genetické úpravy, které z nich měly udělat supervojáky, mimo jiné i pomocí DNA Ralgarů. Hila se tak například dokázala pohybovat rychleji než Vylepšený a její tkáň se regenerovala. Jenže všechna ta vylepšení si vybrala také svou daň. Hile tedy zbývalo necelých osmnáct let života. Potom, jednoho dne, se její tělo prostě vypne.

„Komandér Cassidy o vás mluvil jen v tom nejlepším duchu," řekl Daniel. „Prý jste bojoval po jejich boku."

„Zase tak velký altruista nejsem, Vaše Veličenstvo. Pan Cassidy mi *hodně* dobře zaplatil. Normálně si můj tým mohou dovolit jen ty největší korporace."

„Čím jste ho platil?" zeptala se Wabara a rozhlédla se, jako by se chtěla ujistit, že na Kiscelli nic moc cenného není.

Cassidy se postavil. „No, byli jsme zoufalí. Dal jsem mu jeden z našich pěti zbývajících hlídkových člunů."

„Cože?"

„V atmosféře nám ty čluny byly k ničemu, na oběžné dráze byl nepřítel a my neměli na vybranou. Takže ano, slíbil jsem mu člun." Podíval se na Daniela. „A při vší úctě, Vaše Veličenstvo, myslím, že si ho opravdu zaslouží, uzavřeli jsme dohodu."

„Ale vy jste ten člun nevlastnil!"

„Ne, vlastnila ho napůl vláda Kiscelli a napůl ministerstvo vnitra." Cassidy se zazubil, ale v jeho výrazu moc humoru nebylo. „Vládu Kiscelli pozabíjeli a na ministerstvo vnitra na Hubu spadl obří balvan, takže já jsem byl de facto nejvyšší státní moc, která těmi loděmi disponuje. Alespoň dokud nepřiletěl tady císařpán."

„Tu loď mají moji lidé už připravenou k odletu," řekl Deshir k Danielovi. „Takže co, Vaše Veličenstvo, ustoupíte od dohody?"

Daniel na sobě cítil pohledy všech zúčastněných. V Centrálním impériu bylo tohle něco neslýchaného. Jenže Centrální impérium kolabovalo, a pokud ho mohl nějak zachránit, musel dělat neslýchané věci.

„Vezměte si ho, je to vaše odměna a komandér Cassidy vám ho slíbil jménem císařství. A jako císař jeho dohodu potvrzuji."

„Vaše Veličenstvo –," začal protestovat Golna, ale Daniel ho zarazil.

„Ne, kapitáne. Je to dluh a Deshirovi ďáblové tu pomohli. Navíc, ať už nás v budoucnosti čeká cokoliv, o jeden hlídkový člun víc nebo míň už na věci nic nezmění."

„S tím víc než souhlasím," řekla Hila.

„Jistěže ano," přitakal Golna a ušklíbl se. „Jste staří známí. Ale jo, všechno beru a souhlasím. To rozhodnutí navíc nepřísluší ani mně, ani tady komodorovi."

Wabara jen přikývla. Netvářila se nadšeně, ale také chápala Danielovu logiku.

„Dobrá, takže loď je vaše, pane Deshire. Ale asi víte, co se tady děje. Myslím nejen v Impériu, ale i v sektoru Barrondo."

„Něco málo vím, ale nejsem obchodník s informacemi." Deshir ukázal dál na Ribeirovou. „Jestli chcete vědět, co dělá Foster Group, ptejte se přímo jich."

„Chcete tedy říct, že informace nejsou zadarmo? To chápu. Rád bych si od vás nějaké koupil. A nejen informace. Čeká nás dlouhá a nebezpečná cesta, hodila by se nám nějaká zkušená jednotka. A když jsem viděl Hilu v akci, určitě budu rád za další Omegu."

„Nevím, v jakém typu akce jste Hilu viděl," ušklíbl se Deshir, ale když spatřil Hilin výraz, hned zmlknul. „Pardon. Ale ne, nemůžete si mě najmout, ani jako žoldáka, ani jako zdroj informací."

„Proč ne?"

„Protože nemáte *za co*."

„Jak to myslíte? Centrální impérium disponuje prostředky…"

„Centrální impérium je v troskách a jeho ekonomika taky, Vaše Veličenstvo," odsekl Deshir. „Gulden se sice jakž takž drží, ale nemáte u sebe tolik bankovek, abyste si mě mohl dovolit. Takže čím mě chcete platit? Šekem? Převodem? Nic z toho vám nepomůže, nemáte nic, zač byste si mě mohl najmout."

Danielovi bleskla hlavou vzpomínka na to, co mu říkal Ray Keto. Císař rozhodně nemá k dispozici hromadu financí. Vlastně neměl k dispozici nic.

Byl císařem bez prostředků.

„Víte, že pokud bychom zvítězili, dokážu se vám odměnit stonásobně," řekl nakonec.

„To věřím, ale do tak nejistého obchodu bych nešel, Vaše Veličenstvo," řekl Deshir. „Navíc do kontrarevoluce nedělám. Je to moc nejistý byznys."

„Neříkal bych tomu kontrarevoluce. Já to vnímám jako pokus o zastavení probíhající revoluce."

„To je jedno. Ne, Vaše Veličenstvo. Vím, že ve vaší luxusní kajutě na palubě té úžasné lodi máte pocit, jak si z vás celá galaxie sedne na zadek, ale *nemáte peníze*, za které byste si mě mohl najmout. Leda byste mi věnoval jeden z těch vašich křižníků, ale to by byla příliš vysoká cena za služby šedesáti lidí, nemám pravdu?"

Daniel se snažil tvářit důstojně a vyrovnaně, a tak potlačil povzdech.

„Ano, nejspíš chápu, jak to vidíte. Tím pádem vám asi popřeju hodně štěstí."

Vzpomněl si na hodiny historie a na evropské panovníky, kteří většinu své vlády strávili tím, že objížděli jednotlivé šlechtice a škemrali o peníze. Proč měl ten dojem, že je na tom teď stejně?

„Vy jste císař Daniel I.?"

Žena, o které Cassidy mluvil jako o Valencii Ribeirové, vstala, když k ní Daniel přistoupil.

„Ano, ale spíš si říkám Daniel Hankerson, na toho císaře jsem si zatím moc nezvykl."

„Slečna Ribeirová mi toho moc nepověděla," řekl Calvert a na jeho tlusté tváři se objevil úšklebek. „Pan Foster, šéf Foster Group, nejspíš neposílá na Kiscelli své nejzasloužilejší lidi."

„O to nejde, mám na starosti bezpečnost v téhle oblasti. Dohlížíme na naše místní investice. Proto ti roboti. Kdyby sem pan Foster poslal i pár našich válečných lodí, bylo by to lepší."

Tahle žena vypadala jako typ, který nic nerozhodí, nebo možná – a to bylo pravděpodobnější – schovává všechny emoce uvnitř. Musela to třítýdenní peklo prožívat podobně jako Cassidy, ale až na

špinavé šaty a vlasy vypadala jako někdo, kdo jde za pět minut přednášet akcionářům.

Daniel usoudil, že tahle žena bude působit vyrovnaně, ať už bude komunikovat s kýmkoliv. Potom půjde domů a vybrečí se nebo se opije, šlehne si nějakou drogu, zkrátka udělá cokoliv, aby uvolnila stres.

„Jistě chápete, že by nás zajímalo, co můžeme od Foster Group čekat," řekl Daniel. „Komandér Cassidy mluvil o tom, jak jste tu od začátku pomáhali odboji, ale to pro nás nic nevypovídá o korporaci jako o celku. V sektoru Konstantin nás Xerxes Combine podrazil v nejkritičtější chvíli a podle zpráv, co dostáváme, to vypadá, že Foster Group dělá něco podobného tady. Ale nic nevíme."

Ribeirová se usmála. „Jak jsem už řekla tady komandér-poručíku Calvertovi, já toho moc nevím. Poslali mě sem s úkolem ochránit naše investice a zabránit chaosu. To jsem dělala, když přišla zpráva o kolapsu Impéria. Ale Imperiální stráž soustavy s námi spolupracovala od začátku. Z Barronda a jiných míst mám různé zprávy, ale žádné velké nepokoje nejsou, pokud vím."

„Jenže na Horgenu byla zavražděna císařova sestra," řekl Calvert. „Což je svět pod přímou kontrolou Foster Group. Na Prinnu byla hlídková stanice Imperiálního loďstva, ta se neozývá. A vy o tom nic nevíte?"

„Už jste se mě na to jednou ptal, takže teď nemusíte před svým císařem hrát tuhle komedii, ale je to tak, nevím o tom nic. Před měsícem jsem ale dostala zajímavou zprávu od pana Fostera. Já jsem hodně malá korporátní myš, málokdy dostávám instrukce přímo od nejvyššího šéfa, ovšem tentokrát mě kontaktoval osobně přes komunikační centrálu na Barrondu."

„Co vám řekl?"

„Řekl mi, že pokud sem dorazí císař – tím myslel vás – mám vám od něj předat vzkaz. Chce s vámi mluvit, ideálně osobně, ale prý chápe, že se vám do toho nebude chtít. Máte mu zavolat na jeho osobní přijímač."

„My jsme se snažili kontaktovat všechny přijímače na Barrondu," řekl Calvert.

„Ano," připustila Ribeirová, „ale jeho osobní přijímač není v databázi – v tom vašem telefonním seznamu. Dám vám jeho frekvenci."

„Co mi pan Foster chce?"

Ribeirová se usmála. „Vzhledem k tomu, co se děje tady i v celém Impériu, mě napadají tisíce témat, která s vámi bude chtít probrat, Vaše Veličenstvo."